

Ученіе, та съ това причинявали голѣмы смѣтны на Христо-
вѣт-тѣ Црквѣ. Учителе-ти и Пастыри-ти на Христово-то
стадо желали да ся упази Свято то Евангелско Ученіе въ
всичкѣ-тѣ си цѣлостъ така, както е написано отъ Еванге-
листы-ты, па и смыслъ-тъ на Христовы-ты рѣчи да остане
истый и неизмѣненъ, та зато по примѣръ отъ Апостолы-ты,
когато е было потрѣбно, събириали ся, колкото е възможно
отъ всиѣ Вселенниѫ на едно мѣсто, та по общи договоръ
и съвѣтуванїе рѣшавали спорны ты прѣдметы, утврждавали
истинно то Христово ученіе и наряждали правила за благоче-
стіе-то, а отхврьгали лъжливо-то ученіе и ереси на суемѣ-
дрены-ты учители, които развращавали Црквѣ-тѣ Божиѫ
и всенародно гы проклинали и отлѣчвали, та съ това да
упазять неопытны-ты, които лесно могли да паднатъ въ
тѣхны-ты заблужденія. Такыы събори ся наричатъ *Вселен-
скы Сѣбори*. Ставали сѫ такожде и *Помѣстни Сѣбори* у нѣ-
коиѣ си само Христіанска областъ отъ нейны-ты Пастыри
и Учители.

Православна-та Христова Црква пріима седмъ Вселе-
нскы и девять Помѣстни Сѣборы, които сѫ утврдили
истинно то благочестіе и оставили правила за Црковно-то
Правленіе.

Првый Вселенскій Сѣборъ отъ 308 Св. Отцы быде
свѣканъ въ Никеї, въ 325 л. по Р. Х. отъ Великаго Кон-
стантина, за да осаждять лъжливо то ученіе на Ария, който
е отхврьгалъ Божество-то на Господа Нашего Іисуса Хри-
ста. На тоя съборъ быде наряденъ *Символъ-тѣ на Вѣрѣ-тѣ*,
като най здрава основа на Христовѣ-тѣ Црквѣ.

Вторий Вселенскій съборъ ся е събралъ въ Цариградъ
въ 381 л. за да осаждять лъжливо-то ученіе на Македонія,
който отричялъ Божество-то на Святаго Духа и допълнили
Символана Вѣрѣ-тѣ, който е съставенъ на Никейскій Сѣборъ.

Третій Вселенскій Сѣборъ въ Ефесѣ въ 431 лѣто обо-
рилъ суетно-то мѣдрованіе на Несторіа и утврдилъ да